

Kto sztuka nie błądzi. Sztuka buntu i akceptacji

Projekt "Kto sztuka nie błądzi. Sztuka buntu i akceptacji" jest realizowany w Orońsku i Wierzbicy przez doświadczonych edukatorów oraz absolwentów uczelni artystycznych posiadających dorobek pedagogiczny i doświadczenie w pracy ze środowiskami objętymi wykluczeniem społeczno materialnym. Zajęcia prowadzone są w oparciu o aktywizujące uczestników metody warsztatowe oraz wykłady teoretyczne, których hasłem przewodnim jest bunt w sztuce współczesnej. Projekt jest realizowany przy wsparciu dwóch instytucji partnerskich: Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku oraz Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Wierzbicy.

Cel:

W nowoczesnym kanonie sztuki, aż roi się od buntowników, indywidualistów i ekscentryków szukających nowych form i treści dla swoich prac. Opowiadanie o nich, poznawanie land-artu, street-artu, minimalizmu i sztuki konceptualnej może być inspiracją do tworzenia własnych prac i wyrażania myśli poprzez działania plastyczne. Najważniejszym celem projektu jest przybliżenie świata sztuki, rozumianej jako sposób na wyrażenie siebie.

Metody:

Organizatorzy zakładają przeprowadzenie ośmiu spotkań edukacyjnych z grupą uczestniczek projektu. Część warsztatowa to cztery 4 godzinne spotkania z młodzieżą w Centrum Rzeźby Polskiej, natomiast część teoretyczna prowadzona jest w placówce oświatowej w wymiarze 4 spotkań dwugodzinnych. Zajęcia w MOWie będą służyły przekazaniu teorii, stworzeniu kontekstu historycznego, wyposażeniu uczestników w „narzędzia” do analizy i interpretacji dzieł sztuki. Będziemy przechodzić od tematów ogólnych dotyczących takich zjawisk jak awangarda i nowoczesność do tematów bliższych i bardziej szczegółowych – np. autoportret, symbol, bunt. Celem zajęć będzie opracowanie grafik, które mogą stać się muralami. Pierwsze zajęcia będą polegały na ukazaniu kontrastu i podobieństw między sztuką współczesną a dawną i przedstawieniu kilku interesujących dzieł oraz przedstawieniu pojęć z historii sztuki, którymi można posługiwać się do opisu dzieła. Zadaniem na kolejny tydzień będzie wyszukanie jednego interesującego obiektu i opisanie od strony formalnej, według określonych zasad, tak żeby pozostałe uczestniczki mogły odgadnąć, które dzieło zostało wybrane. Następne zajęcia będą rozwijać wątki wybrane przez uczestniczki.

Treści będą zależne od preferencji grupy docelowej, jednak głównym celem projektu będzie przybliżenie zagadnienia sztuki w przestrzeni publicznej, sztuki kobiet, street-artu, land-artu i innych, a także motywów: kobiety w sztuce, buntu, miłości, przemiany. Będziemy unikać formy wykładowej bazując raczej na formule dyskusji, ćwiczeniach aktywizujących słuchaczy (materiały dydaktyczne) i prostych działaniach skłaniających do wyciągania wniosków. Zajęcia odbywające się w Orońsku będą odpowiedzią na potrzeby wynikające z ankiet (fotografia, film, animacja, land-art., street-art). Warsztaty dotyczące problematyki street artu zostaną przeprowadzone przez absolwentkę Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu - Annę Matuszewską, zajmującą się realizacjami z zakresu sztuki w przestrzeni publicznej i grafiki warsztatowej. Finalizacją projektu będzie stworzenie murali w Wierzbicy lub Orońsku z cienkiego papieru (prace uczestniczek lub reprodukcji ważnych dla nich dzieł sztuki.) W czasie trwania projektu udostępnione zostaną książki biblioteki orońskiej – inspirujące wydawnictwa dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Co tydzień wyznaczane będą zadania skłaniające do skorzystania z lektury.

Efekty:

Spotkania z cyklu „Kto sztuka...” sprzyjają zrozumieniu najciekawszych zjawisk w sztuce nowoczesnej, jej roli oraz analizie przeżyć estetycznych związanych z doświadczaniem dzieła. Chcemy ukazać pozytywne aspekty buntu w sztuce, różne spojrzenia na sztukę i otaczającą nas rzeczywistość. Naszym celem jest przybliżenie wartości kultury, zwrócenie uwagi na jej integrującą, komunikacyjną, terapeutyczną rolę, a także kształtowanie postaw aktywnego jej uczestnika i zachęcenie do kolejnych spotkań w Orońsku. Ważne jest również kształtowanie wrażliwości estetycznej, stwarzanie warunków dla rozwoju oraz indywidualnej wypowiedzi plastycznej. Jest to droga do walki z wykluczeniem społecznym młodzieży, mającej często utrudniony dostęp do usług kulturalnych. Wykonanie muralu miałyby także na celu poprawę wizerunku placówek wychowawczych i budowanie współpracy między instytucjami.

Rezultatem mogłoby być przełamanie stereotypów piętnujących młodzież uczącą się ośrodkach wychowawczych, pokazanie jej pasji i zaangażowania w najbliższym otoczeniu. Nasze działanie wskaże uczestnikom możliwości, jakie stwarza aktywny udział w życiu kulturalnym.

Źródło finansowania:

Projekt dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach Programu Bardzo Młoda Kultura 2016 – 2018 oraz ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.